

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3332/2021. (VII. 23.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.IV.20.757/2017/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság jogi képviselője (dr. Varga István ügyvéd) útján a Kúria Pfv.IV.20.757/2017/7. számú ítélete ellen nyújtott be alkotmányjogi panaszt és kérte annak alaptörvény-ellenessége megállapítását és megsemmisítését az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján. Az indítványozó álláspontja szerint a támadott végzés sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését és XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben az indítványozók a Balassagyarmati Törvényszék előtt kártérítési pert indítottak a Fővárosi Törvényszék ellen bírósági jogkörben okozott kár miatt.
- [3] Ennek a bírósági jogkörben okozott kár miatt indult eljárásnak az előzménye egy választottbíróság előtt indult eljárás és az azzal kapcsolatos jogorvoslati eljárás, illetve egy felszámolási eljárás volt.
- [4] 2.1. A Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szervezett Választottbíróság előtt indult eljárás az indítványozó és a választottbírósági előzményügy felperese között kártérítés, szerződés érvénytelensége és ingatlan-nyilvántartási bejegyzés iránt (VB/07181). Az első tárgyaláson a tanács elnöke tájékoztatta a feleket, hogy az egyik választottbíró és a tanács elnöke egy munkahelyen dolgoznak. Ez ellen a feleknek kifogása nem volt. Az első tárgyalásra 2008. február 4-én került sor.
- [5] Ezt követően 2008. május 21-én az indítványozó kizárási indítványt terjesztett elő azon az alapon, hogy a tanács elnöke és a másik fél által választott bíró egy munkahelyen dolgoznak, és barátnak tűnő megbeszélés folytatott a másik fél meghatalmazottjával. A másik fél által jelölt választottbíró a kifogást alaptalannak nevezte: ugyanis a feleket tájékoztatták arról, hogy a tanácselnök és a választottbíró egy tanszéken dolgozik, a másik fél meghatalmazott képviselője pedig díjazás nélküli óraadó ugyanezen tanszéken, és mint ilyen, a tanszék működésében nem vesz részt, vele sem közvetlen, sem közvetett munkakapcsolatuk nincs. A tanács elnöke szintén nyilatkozott a kizárási indítványról, és jelezte, hogy a beszélgetés tárgya semleges csevegés volt.
- [6] A Választottbíróság Elnöksége 2008. június 18-i határozatával bírálta el a kizárási indítványt és egyhangúlag elutasította azzal az indokkal, hogy az International Bar Association (a továbbiakban: IBA) által a nemzetközi választottbíráskodásra kidolgozott irányelv (a továbbiakban: IBA irányelv) értelmében az oktatási tevékenység során keletkező munkakapcsolat nem eredményez potenciális érdekkonfliktust, amelyből a pártatlanság és függetlenség sérelme következne.
- [7] Az indítványozó ezt követően a Fővárosi Bíróságon nemperes eljárás keretében kérte az érintett választottbírók kizárását. A Fővárosi Bíróság 2008. november 25-én kelt 9.Gpk.41.164/2008/11. számú végzésével elutasította a kizárást, a Választottbíróság Elnökségének döntésével megegyező indokolással.
- [8] A Választottbíróság 2009. november 21-én kelt VB/07181. számú ítéletével kötelezte az indítványozót, hogy 30 napon belül fizessen meg a felperesnek 4 988 000 000 Ft-ot, valamint az ez után esedékes jegybanki alapkamat 7%-kal növelt összegének megfelelő késedelmi kamatot, továbbá 75 000 000 Ft ügyvédi munkadíjat és 4 239 612 Ft szakértői költséget. Ezt meghaladóan elutasította a felperes keresetét.
- [9] Az indítványozó 2009. december 3-án előterjesztett keresetében kérte a VB/07181. számú ítélet érvénytelenítését, valamint a választottbírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését. A Fővárosi Bíróság 9.G.42.076/2009/2/III. számú végzésével a végrehajtás felfüggesztésére irányuló kérelmet elutasította. Ezzel a végzéssel szemben

- az indítványozó fellebbezést terjesztett elő, amely alapján az eljáró Fővárosi Ítéletábrla a 2010. március 31. napján kelt 3.Pkf.25.193/2010/3. számú végzésével a Fővárosi Bíróság végzését helybenhagyta.
- [10] 2010. január 20-án a Budai Központi Kerületi Bíróság a választottbíróság ítélete alapján végrehajtást rendelt el. Erre tekintettel az indítványozó 2010. február 15-én csődeljárást kezdeményezett magával szemben.
- [11] Az indítványozó keresetét a Fővárosi Bíróság 2010. február 1-jén kelt 9.G.42.076/2009/13. számú ítéletével elutasította. A bíróság megállapította, hogy a választottbírákra a választottbíráskodásról szóló 1994. évi LXXI. törvény (a továbbiakban: Vbt.) 11. §-a állapítja meg a pártatlanság és függetlenség követelményét. Emellett hivatkozott arra is, hogy az IBA irányelv alapján nem áll fenn tényleges érdekkonfliktus, ha a választottbírók valamelyike és az egyik fél jogi képviselője ugyanabban a szakmai közösségben fennálló tagsága alapján áll egymással kapcsolatban.
- [12] Az indítványozó 2010. március 24-én felülvizsgálati eljárást kezdeményezett a Legfelsőbb Bíróság előtt, egyben kérelmet terjesztett elő a választottbírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztése iránt. A Legfelsőbb Bíróság – az indítványozó kétszeri hiánypótlási felhívását követően, arra tekintettel, hogy nem rótta le az eljárási illetéket – 2010. június 8-án a Gfv.X.30.141/2010/9-I. számú végzésével elrendelte a végrehajtás felfüggesztését.
- [13] A felülvizsgálati kérelem érdemét illetően a Legfelsőbb Bíróság 2010. október 12-én kelt Gfv.X.30.141/2010/24. számú ítéletével hatályon kívül helyezte a Fővárosi Bíróság 9.G.42.076/2009/13. számú ítéletét, valamint érvénytelenítette a választottbíróság VB/07181. számú ítéletét. A Legfelsőbb Bíróság érvelése szerint a Vbt. 17. § (1) bekezdése alapján a választottbíró köteles megismertetni a felekkel azokat az objektív körülményeket, amelyek kétséget ébreszthetnek a választottbíró pártatlanságát és függetlenségét illetően. Álláspontja szerint az IBA irányelv segítséget jelent azzal kapcsolatban, mely kapcsolatokat szükséges a felek elé tárni. Azonban az egy tanszéken dolgozó választottbírókra nem a Fővárosi Bíróság által hivatkozott zöld lista alkalmazandó, hanem az IBA irányelv narancslistájának egyik pontja (nevezetesen ha a választottbíró és az egyik fél ügyvédje ugyanannak az ügyvédi kamarának a tagja). A Legfelsőbb Bíróság szerint a Fővárosi Bíróság az adatok okszerűtlen értékelésével jutott arra a következtetésre, hogy a választottbírókat nem terhelte ezzel kapcsolatosan feltárási kötelezettség.
- [14] Az ellenérdekű fél (egy gazdasági társaság) 2010. október 15-én az ítélet kiegészítése iránti soron kívüli kérelmet, valamint kizárási indítványt terjesztett elő, mivel a Legfelsőbb Bíróság eljáró tanácsának elnöke szintén azon a tanszéken folytat oktatói tevékenységet, mint a választottbíróság eljáró tanácsának tagjai. Ezt a kizárási kérelmet a Legfelsőbb Bíróság 2010. október 20-án kelt Pkk.I.24.922/2010/3. számú végzésével elutasította.
- [15] A Választottbíróság 2012. január 16-án kelt VB.07181. számú végzésével a korábbi ítélete érvénytelenítését követően folytatódó választottbírósági eljárást megszüntette, és megállapította, hogy a folyamatban lévő felszámolási eljárás keretében kell döntenie a választottbírósági eljárás tárgyát képező követelésről.
- [16] 2.2. Az indítványozó 2010. február 15-én csődeljárás lefolytatását kérte a bíróságtól.
- [17] A felülvizsgálati eljárás kezdeményezését követően, de az ügy érdemében hozott döntést megelőzően 2010. május 22-én, az indítványozó által kezdeményezett csődeljárásban csődegyezségi tárgyalásra került sor, amelyen azonban nem jött létre csődegyezés, így a Fővárosi Bíróság a csődeljárást megszüntette.
- [18] Az ezzel kapcsolatos jogorvoslati eljárást követően a Fővárosi Bíróság 2010. augusztus 27-én kelt 9.Fpk.01-10-008189/3. számú végzésével hivatalból megállapította az indítványozó fizetéseképtelenségét és elrendelte felszámolását. A végzés 2010. szeptember 7-én jelent meg a Céglözlönyben.
- [19] 3. Az indítványozók kártérítés iránti keresetét terjesztették elő a Fővárosi Bíróság 2010. február 1-jén kelt 9.G.42.076/2009/13. számú ítéletével, valamint 2010. augusztus 27-én kelt 9.Fpk.01-10-008189/3. számú végzésével és a 2013. január 8-án kelt 9.Fpk.01-10-008189/80. számú végzésével összefüggésben bírósági jogkörben okozott kárra tekintettel, mivel szerintük a Fővárosi Bíróság több súlyos jogszabálysértést követett el velük szemben. A Fővárosi Bíróság (majd Fővárosi Törvényszék) kirívóan súlyos jogellenes jogértelmezése, jogalkalmazása folytán kizárt választottbírók eljárása alapján született választottbírósági ítélet érvénytelenítését utasította el. A Fővárosi Bíróság (Törvényszék) eljárása azért is jogellenes volt, mert a felszámolás elrendeléséről annak ellenére döntött, hogy a Legfelsőbb Bíróság időközben érvénytelenítette a választottbíróság VB/07181. számú ítéletét, vagyis a felszámolás elrendelésekor nem létezett érvényes végrehajtható határozat. Az indítványozók mint felperesek hivatkoztak arra is, hogy a csődeljárás sikertelenségét a Fővárosi Bíróság kirívóan téves jogértelmezésen alapuló döntése idézte elő, továbbá hivatkoztak arra is, hogy a csődegyezés azért nem jött létre, mert az előzmény ügy alperese ahhoz nem járult hozzá. A felperesek a 2013. január 8-án kelt

9.Fpk.01-10-008189/80. számú végzés kapcsán azt állították, hogy jogellenesen írta elő 8,6 milliárd forint letétbe helyezését – az alperesi védekezés szerint ez a végzés nem rendelkezett semmilyen összeg letétbe helyezéséről.

- [20] 3.1. A Balassagyarmati Törvényszék 25.P.20.012/2015/32. számú ítéletével a keresetet elutasította. Hangsúlyozta, hogy nem minden károkozó magatartás vezet a bíróság felelősségének megállapításához, így önmagában a bizonyítékok téves mérlegelése vagy az alkalmazandó jogszabály téves értelmezése, illetve alkalmazása nem váltja ki a kártérítési felelősséget. Megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság 9.G.42.076/2009/13. számú ítélete meghozatala során az eljárási szabályok maradéktalan megtartásával járt el. Kiemelte, hogy mind a Fővárosi Bíróság, mind a később felülvizsgálati eljárást lefolytatott Legfelsőbb Bíróság az IBA irányelvek figyelembe vételével járt el, amellyel kapcsolatban a Legfelsőbb Bíróság is hangsúlyozta, hogy nem jogszabályról van szó, az nem a nemzeti választottbírók eljárására került kidolgozásra, csupán irányadó lehet a jogértelmezés során, hogy milyen kapcsolatát kell a választottbíróknak feltárni a felek előtt a Vbt. alkalmazása során. Vagyis a Fővárosi Bíróság által figyelembe vett értelmezési alapot a Legfelsőbb Bíróság is döntése alapjává tette, azonban azt másként értelmezte a Vbt. 17. § (1) bekezdése – és nem a Fővárosi Bíróság által megjelölt 11. §-a – vonatkozásában. Az értelmezési eltérés a két bíróság között nem minősül súlyos jogalkalmazási-jogértelmezési hibának, amely megalapozná a bírósági jogkörben okozott kár megállapítását.
- [21] A bíróság megállapította azt is, hogy a VB/07181. számú ítélet a végrehajtás elrendelésekor (2010. január 20.) jogerős volt. Megállapította azt is, hogy a csődeljárásról és felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 2009. szeptember 1-jétől hatályos 21/D. §-a alapján a csődeljárás megszüntetését követően a fizetésképtelenség megállapítására és a felszámolás elrendelésére hivatalból kerül sor, vagyis a bíróságnak e körben nem volt mérlegelési lehetősége, továbbá ellene jogorvoslatnak nem volt helye. A bíróság megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság nem vehette figyelembe eljárása során azt a körülményt, hogy az indítványozó mint felperes egyik hitelezője a követelésének alapjául szolgáló választott bírósági ítélet végrehajtását felfüggesztette.
- [22] A letétbe helyezésről rendelkező végzés kapcsán azt állapította meg a bíróság, hogy az indítványozó által hivatkozott összeg letétbe helyezéséről a Fővárosi Bíróság nem rendelkezett, csupán az elkülönítését írta elő. A bíróság jogellenesség hiányára tekintettel a keresetet elutasította.
- [23] 3.2. Az indítványozó fellebbezéssel élt. A Debreceni Ítéltábla 2017. február 9-én kelt ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyta. Utalt arra, hogy a fellebbezést az indítványozó mint I. rendű felperes, a II. rendű felperes jogi képviselőjének megváltoztatása után a fellebbezési határidőn túl egészítette ki azzal, hogy a felszámolás időpontjában már felfüggesztésre került a választottbírói ítélet végrehajtása, ezért a Fővárosi Bíróság jogellenesen rendelte el a felszámolást. Mivel az előterjesztésre határidőn túl került sor, így a fellebbezés kiegészítése ebben a részében nem volt érdemi elbírálásra alkalmas. Megállapította, hogy az elsőfokon eljáró bíróság a jelentős tényeket feltárta és abból helytálló jogi következtetésekre jutott. Az indokolást az Ítéltábla kisebb részben pontosította. Így megállapította, hogy a választottbírói ítélet végrehajtásának felfüggesztése nem befolyásolhatta a felszámolás elrendelését figyelemmel az akkor hatályos jogszabályi rendelkezésekre [Cstv. 21/D. § és 27. § (2) bekezdés].
- [24] A másodfokon eljáró bíróság rámutatott arra is, hogy annak a körülménynek, hogy a jogalkalmazási hiba kirívó vagy nyilvánvaló volt-e, nem a jogellenesség, hanem a felróhatóság körében van jelentősége. Az első fokon eljáró bíróság helytállóan állapította meg, hogy a Fővárosi Bíróság a Vbt. 17. § (1) bekezdésének téves értelmezésével nem követett el nyilvánvaló és kirívó jogalkalmazási hibát. Az ugyanis csak akkor lett volna felróható a Fővárosi Bíróságnak, ha a Vbt. 17. § (1) bekezdése egyértelmű és félreérthetetlen iránymutatást tartalmazott volna a választottbírók feltárási kötelezettségét illetően. A Fővárosi Bíróság és a Legfelsőbb Bíróság által hivatkozott IBA irányelv maga sem alakított ki egyértelmű szabályt. Az a körülmény, hogy a Legfelsőbb Bíróság szerint az IBA irányelv egy másik rendelkezése jobban illeszkedett a kérdéses helyzethez, nem minősül sem kirívó sem nyilvánvaló jogalkalmazási hibának.
- [25] 3.3. Az indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. Álláspontja szerint a választottbírók magatartása egyértelműen jogellenes volt, míg a Fővárosi Bíróság eljárása azért volt jogellenes, mert nem küszöbölte ki a választottbírók részéről olyan tanács eljárásának kizárását, amely a pártatlanság és függetlenség elvét

sértette. A jogértelmezése olyan kirívóan súlyos és megalapozatlan volt, amely megalapozza a kártérítési felelősségét, amit megalapozott a Legfelsőbb Bíróság döntése is.

- [26] A Kúria Pfv.IV.20.757/2017/7. számú ítéletével a másodfokú bíróság ítéletét hatályában fenntartotta. Megállapította, hogy az első- és másodfokon eljáró bíróságok ítélete helytálló volt abban, hogy a választottbírói ítélet jogellenességének megítélése körében a Fővárosi Bíróság tévedése nem volt olyan kirívóan súlyos, ami megalapozná a kártérítési felelősséget. A jogalkalmazási tévedésével okozott jogsérelme orvoslást nyert azáltal, hogy a Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati eljárásban hatályon kívül helyezte a Fővárosi Bíróság ítéletét. Az eljáró bíróságok azt is helyesen állapították meg, hogy az egyik indítványozó felszámolásának elrendelése a jogszabályoknak megfelelő volt, így a kártérítési felelősség megállapításának nincs helye.
- [27] 4. Az indítványozó ezt követően előterjesztett alkotmányjogi panaszában az Abtv. 26. § (1) bekezdésére és 27. §-ára hivatkozással kérte a Kúria döntésének alaptörvény-ellenessége megállapítását és megsemmisítését. Arra hivatkozott, hogy a választottbírók magatartása jogellenes volt, mivel nem tárták fel a köztük és az indítványozó ellenérdekű fele közötti kapcsolatot. A Fővárosi Bíróság döntése téves jogalkalmazásból fakadt, ebből a tényből következően ez megalapozza kártérítési felelősségét. Az alapügyben eljáró bíróságok jogellenes magatartása következtében egy, a Legfelsőbb Bíróság által már érvénytelenített ítélet végrehajtására került sor. Mindezek miatt az indítványozó szerint sérült az Alaptörvény XXIV. cikk (1) és XXVIII. cikk (1) bekezdése. Álláspontja szerint a Fővárosi Bíróság jogsértése megalapozza a kártérítést. Az indítványozó úgy vélte, hogy a Fővárosi Bíróság ítélete a független, pártatlan bírósági eljáráshoz való jogot sértette.
- [28] Az indítvány szerint az sérti még az Alaptörvényt, hogy a választottbírói eljárásban olyan bírók jártak el, akikkel szemben nem érvényesült a pártatlanság és függetlenség elve. Ezek alapján kérte a Kúria döntésének megsemmisítését.
- [29] Az indítványozó – az Alkotmánybíróság felhívására előterjesztett – kiegészítő alkotmányjogi panaszában kifejtette, hogy a Fővárosi Bíróságnak foglalkoznia kellett volna a kérdéssel, hogy a feltárási kötelezettség mennyiben része a választottbírói eljárásnak. A választottbírói ítélet érvénytelenítésére irányuló kereset elutasítása az indítványozó szerint téves jogalkalmazásból fakadt. Ebből következően a Fővárosi Bíróságnak kártérítési kötelezettsége áll fenn az okozott kárért az Alaptörvény XXIV. és XXVIII. cikkben rögzített alapjogok alapján.
- [30] 5. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben foglalt befogadhatósági feltételeknek.
- [31] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet az Alkotmánybíróságnál benyújtani; ugyan e határidő elmulasztása igazolási kérelemmel kimenthető, a döntés közzésétől számított száznolcvan nap elteltével nincs helye alkotmánybírósági eljárás megindításának [Abtv. 30. § (3) és (4) bekezdései].
- [32] A Kúria indítvánnyal támadott ítéletét az indítványozók jogi képviselője 2018. május 3-án vette át a tértivevény tanúsága szerint. Az indítványozók jogi képviselője 2018. július 23-án nyújtotta be alkotmányjogi panaszát, vagyis a jogerős döntés kézhezvételétől számított 81. napon. A jogi képviselő az indítványhoz nem csatolta a meghatalmazását sem. Az Alkotmánybíróság főtítkársága felhívta az indítványozót hiánypótlásra, illetve a mulasztás igazolására.
- [33] Az indítványozó szabálytalan kézbesítésre tekintettel kérte az igazolási kérelem elfogadását, és az indítvány érdemi elbírálását. Az Ügyrend 28. § (6) bekezdése szerint az igazolási kérelem tárgyában – a főtítkár javaslatára – az Alkotmánybíróság egyesbírói eljárásban dönt. Az Alkotmánybíróság az indítványozó által előadott indokokra tekintettel az igazolási kérelemnek helyt adott.
- [34] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő az Abtv. 26. § (1) bekezdésére és 27. §-ra alapított alkotmányjogi panaszát.

- [35] 6. A befogadhatóság további feltételeit vizsgálva az Alkotmánybíróság az alábbi következtetésekre jutott.
- [36] 6.1. Az Abtv. 26. § (1) bekezdésével összefüggésben tartalmilag nem adott elő kérelmet: vagyis nem hivatkozott semmilyen összefüggésben arra, hogy az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán következett be az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme. Így ebben a tekintetben az indítványi kérelem nem felel meg az Abtv. 52. §-ában foglalt követelményeknek.
- [37] 6.2. Az Abtv. 27. §-ára alapított indítványi kérelemmel összefüggésben az Alkotmánybíróság az alábbiakat állapította meg. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdésének *b)* pontja alapján az indítványnak az alkotmányjogi panasz esetén meg kell határoznia az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a lényegét, az *e)* pontja értelmében pedig nem elegendő az Alaptörvény egyes rendelkezéseire hivatkozni, az indítványban meg kell indokolni, hogy az Alaptörvény egyes felhívott rendelkezéseit a megsemmisíteni kért döntés miatt és mennyiben sérti.
- [38] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében meghatározott feltételeknek, mert nem tartalmaz az Alaptörvény XXIV. (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben alkotmányjogilag értékelhető indokolást, érdemben elbírálható érvelést arra vonatkozóan, hogy a támadott ítélet miként sérti ezt az Alaptörvényben biztosított jogot.
- [39] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése nem a bírósági eljárásra, hanem a közigazgatási hatósági eljárásra vonatkozik.
- [40] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése a (bírói) tisztességes eljáráshoz való jogról rendelkezik. Az indítvány tartalmilag azt kifogásolja, hogy a bírósági jogkörben okozott kár megállapítására irányuló eljárásban a bíróságok nem állapították meg, hogy a Fővárosi Bíróság (Törvényszék) egy másik eljárás során nem állapította meg a választottbíró eljárásának érvénytelenségét. Az indítvány alapjául szolgáló bírósági döntésekkel összefüggésben valójában nem fejtett ki indokolást arra vonatkozóan, hogy miként sértették meg a független és pártatlan bírósági eljáráshoz való jog sérelmét: tartalmilag egy másik korábbi eljárásban első fokon eljáró bíróság – és az indítványozók által jogorvoslással megtámadott és a Legfelsőbb Bíróság által felülvizsgálati eljárásban hatályon kívül helyezett – döntésével szemben fogalmazott meg alkotmányossági kritikát.
- [41] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasza ebben az összefüggésben valójában a bíróságok ítéleteiknek (jogértelmezésének) felülbírálatára irányul: nem alkotmányossági, hanem törvényességi kérdésekre vonatkozik. A döntésekben foglalt jogértelmezéssel szembeni kifogásait fogalmazza meg és jogalkalmazásának helytállóságát vitatja és a támadott ítéletekben foglalt döntést magát tekinti alapjogi sérelemnek.
- [42] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva kizárólag a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. A tisztességes eljárás alapjoga nem teremthet alapot arra, hogy a bírósági szervezet felett hagyományos, negyedfokú jogorvoslati fórumként járjon el [3352/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]]. A bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság tartózkodik attól, hogy a bíróságok felülbírálati jogkörébe tartozó ügyekben, mint a tényállás megállapítása, illetve a bizonyítékok értékelése, valamint a törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon [3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; 3065/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [5]; 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]; 3391/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [25]; 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]].
- [43] Az Alkotmánybíróság a kifejtettek alapján megállapította, hogy jelen alkotmányjogi panaszban foglalt indokok nem támasztják alá az ügy érdemére kiható alaptörvény-ellenesség kételyét, illetve nem vetnek fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, így a panasz befogadásra és érdemi vizsgálatra nem alkalmas.
- [44] 7. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (2)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt – figyelemmel az Abtv. 29. §-ában foglaltakra – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2021. július 6.

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Dienes-Oehm Egon
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
alkotmánybíró helyett

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szabó Marcel
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1212/2018.

